

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Prilježeno: 19.11.2020., 09:44 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica.	
034-07/20-01/41	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-05	1	



d2583106



broj: 10 UsI-982/2020-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe sa sjedištem u Zagrebu, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 9. studenog 2020.,

p r e s u d i o j e

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/20-01/342, URBROJ: 376-05-20-4 od 24. lipnja 2020., te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-01/342, URBROJ: 376-05-20-4 od 24. lipnja 2020., odbačen je zahtjev za rješavanje spora između korisnika i operatera javnih komunikacijskih usluga zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi kako je do 1. kolovoza 2019. bio korisnik fiksnog interneta operatera a od mjeseca kolovoza 2019., da je korisnik usluge fiksnog interneta a koji operator da je u njegovo ime raskinuo ugovor sa a da navodi kako nije zaprimio zahtjev za raskid ugovora. Dopisom isti navodi da je izvršio raskid ugovora sa i prijenos broja i da je s prijenosom broja trebao raskinuti sve usluge 21. srpnja 2019., ali da je jedinstvenu izjavu o raskidu usluga odbio uz naznaku da je korisnikov broj trajno isključen, te da je naknadno putem mail-a zatražio prijenos trajno isključenog broja, a da tužitelja nije ni na koji način izvijestio da je odbio prihvatiti jedinstvenu izjavu o raskidu usluga te da je korisnik dužan osobno raskinuti ugovor. Dalje ističe da je račune za pružene usluge za mjesec kolovoz, rujan i listopad 2019. pravovremeno izjavio i to: 25. listopada 2019., 2. prosinca 2019. i 3. siječnja 2020., u kojim prigovorima je tražio storniranje računa u potpunosti, te da iz osporavanih računa nedvojben proizlazi da je dospijeće računa mjesec kolovoz 13. rujna 2019., za mjesec rujan 15. listopada 2019. i za mjesec listopad 15. studenog 2019., a prema odredbama članka 50. Zakona o elektroničkim komunikacijama, da se prigovor protiv računa za pruženu uslugu može podnijeti u roku od 30 dana od dana dospijeća računa za pruženu uslugu, iz čega proizlazi da je prigovor pravovremeno podnijet. Također smatra kako tuženo tijelo u rješavanju njegova zahtjeva nije proveo ispitni postupak, te ističe da bez obzira na datum sastavljanja ugovora o komunikacijskim uslugama, ugovor se počinje primjenjivati od dana kada je ugovorena usluga postala dostupna korisniku i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako prigovara u cijelosti navodima iz tužbe i da je utvrdio pravo stanje stvari, te ističe da je razmatrao jesu li ispunjene zakonske pretpostavke za odlučivanje i navodi kako prigovor tužitelja od 7. siječnja 2020. nije pravovremen, da je podnesen izvan roka od 30 dana prema članku 50. stavak 1. i 3. ZEK-a, odnosno protekom rokova u odnosu na dospijeće računa, kao i u odnosu na saznanje za radnju ili propust operatora, odnosno povredu odredaba pretplatničkog ugovora i da je postupio sukladno odredbi članka 41. stavka 2. ZUP-a i ističe kako je njegova nadležnost vezana za pojedinačne sporove između korisnika i operatora propisana člankom 51. ZEK-a i da nije ovlašten odlučivati o pitanjima koja nisu u domeni njegove nadležnosti i predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

U ovom sporu provedena je rasprava na ročištu održanom 2. studenog 2020. u prisutnosti službenik osoba tuženika, a u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i zainteresirane osobe, čime je strankama, u smislu odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

Službena osoba tuženika ostala je kod svih navoda iz obrazloženja osporavanog rješenja i odgovora na tužbu.

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 50. stavak 1., 2. i 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17, dalje: Zakon), propisano je da krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti operatoru javnih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge, prigovor zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora i prigovor zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu (stavak 1.). Prigovor iz stavka 1. ovoga članka krajnji korisnik usluga podnosi u pisanom ili elektroničkom obliku operatoru javnih komunikacijskih usluga, koji provodi postupak rješavanja prigovora. Prigovor mora sadržavati činjenice i dokaze na kojima se temelji (stavak 2.). Krajnji korisnik usluga može podnijeti prigovor iz stavka 1. ovoga članka: 1. na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu u roku od 30 dana od dana dospijeća računa za pružene usluge, 2. na kakvoću pružene usluge u roku od 30 dana od dana pružanja usluge, 3. u svim drugim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka u roku od petnaest dana od dana saznanja za radnju ili propust operatora javnih komunikacijskih usluga, a najkasnije u roku od 30 dana od dana povrede odredaba pretplatničkog ugovora.

Tuženik ističe kako je tužitelj podnio prigovor na sporne račune 7. siječnja 2020., te da je prigovor odbačen i razloga što je podnesen izvan roka od 30 dana od dana dospijeća računa, dok tužitelj s druge strane tvrdi da je prigovor podnio u roku, te je uz tužbu dostavio i prigovore izjavljene na račune za mjesec kolovoz, rujna, listopad i studeni 2019., podnesene putem

elektroničke pošte, tvrdeći za iste da su podnijeti u zakonskom roku. Tuženik se uopće nije očitovao na navedeno, iako su mu uz tužbu dostavljeni svi navedeni prigovori, pa stoga ovaj Sud vraća predmet na ponovno odlučivanje tuženiku kako bi se očitovao na spomenutu okolnost i nakon toga donese odluku o podnijetim prigovorima tužitelja.

Slijedom svega navedenoga, osporavano rješenje tuženika ocijenjeno je nezakonitim, radi čega je valjalo usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja sukladno članku 58. stavak 1. ZUS i poništiti osporavano rješenje tuženika, te predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama ovog Suda u pogledu donošenja odluke, te samog obrazloženja iste, te je dužan donijeti novu odluku u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne presude, sukladno odredbi članka 81. stavak 2. ZUS-a.

Kako tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, za tužiteljicu nije nastala obveza plaćanja sudskih pristojbi sukladno odredbi članak 22. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18, dalje ZSP).

U Rijeci 9. studenog 2020.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena (članak 66.a stavak 1. ZUS-a).

Dostaviti:

- ☉ tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz spis predmeta upravnog postupka
- zainteresiranoj osobi
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za točnost otpavka – ovlaštena službenica:



